

Budapest fáinak védelme

Közlöttük Szabó Zoltán dr. egyetemi tanár, a botanikus kert igazgatójának a Magyar Természettudományi Társulat ülésén tett indítványát, amelynek értelmében a *svábhegyi ősbükkösnek* a kivágatástól való megvédeése értelmében a Társulat memorandummal járul a polgármester elé. A professzor most nyilatkozatában kijelenti, hogy a polgármesternél a felszólamlás kedvező fogadtatásra talált. A vágásfordulót a budai bükkösökben Szabó Zoltán értesülése szerint állítólag 25—30 év helyett 90—100 évre tolták ki, hogy az erdő szépségét huzamosabb ideig megtartsák. Ez a kegyelmi eljárás azonban csak súlyosbítja a helyzetet, mert botanikai és esztétikai szempontból annál nagyobb kár az erdő kivágása, minél idősebb fákból áll. A kegyelmezést életfogytiglan kellene alkalmazni, vagyis egyéni válogatással csak azokat a fákat lenne szabad kivágni, amelyek belső okokból önmaguktól is elhaltak és kidőléssel fenyegetnek. A bükk elérheti a 250 éves kort is, 30—35 méter magasra is megnő.

A budapesti fák — a város belső területein lévő fák — védelmével foglalkozik Csáky István gróf építésmérnök a Pesti Hirlapba írt cikkében, amelyben a jövő Budapestjével foglalkozik az esztétika tükrében.

— Szóvá kell tennem — írja — a Budapest utcáin és terein sajnálattal észlelt fairtást is. Tudjuk, hogy sok esetben nem a szépérv hiánya volt az ok. A forgalmi követelmények kielégítése kedvéért rendelték ezt el. Így pl. a Kossuth Lajos-utcán a villamosvasút és a két-két kocsisor csak úgy volt elhelyezhető, hogy a járdákat keskenyebbre kellett szabni és ennek a fasorok estek áldozatául; ugyanez történt a Margit-körúton is. De ezek az utcák azóta siváran és külvárosiasan ásitának a nézőre és bizony a nyári kánikulában elkerüli őket, aki csak teheti. Kérdés: ha majd a föld alá kerül a villamos, nem lehetne-e sürgősen ismét befásítani ezeket az előkelő utakat? És miért nincs egyetlen fa sem a Széll Kálmán-téri pályaudvaron — köznyelven sintéren — amely ma valóságos Szahara? És miért nem gondoskodik arról, hogy az *autobusz végállomásokon* és *autópark-tereken* árnyékot adó fák legyenek? Higgyék el, hogy sem a várakozó közönség, sem a gumikerékabroncsok nem óhajtják a tűző nap melegét, hanem az árnyékba szeretnének húzódni! De ezt kívánja szépérvünk is.

— Elhatározott dolog továbbá a *dunaparti parkos terecskék kiirtása*. Nevezetesen a Vigadó-téren azzal a megokolással, hogy így parkosítva nem érvényesül a Fessler-tervezte Vigadó épülete. Jóllehet magam is építésmérnök és így neves kollégám művének nagy tisztelője vagyok, aggálllyal tekintek a Vigadó-térnek a velencei Szt. Márk-tér mintájára kikövezett, architektonikus térré való átalakítása elé. Elvégre vitatható, hogy a növényzet emeli vagy lerontja-e egy nálánál többszörösen magasabb épület érvényesülését; de ettől eltekintve a Vigadó-tér szerves része a dunaparti sétánynak, mögötte a legbelterjesebb üzleti negyed és a nagy, elsőosztályú szállók és így a közönség üdülőhelye ez, a „Duna királynőjé”-nek legfenségesebb nézőtere. Hogy festene itt egy napfényben izzó kőkatlan? Nem lehetne-e itt az építészet és a növényzet közt kiegyezést teremteni, megfelelő elrendezéssel, hogy rálátás is és árnyék is legyen?

" Magyar fák
Budapesti fák